

ଯେତୀମ୍ବାପ

VOICE OF TRUTH

November - December
2002

**A N O R I Y A B I M O N T H L Y B U L L E T I N
P U B L I S H E D B Y T H E C H U R C H O F C H R I S T**

THE VOICE OF TRUTH

CHURCH OF CHRIST

P.O. BOX.NO.80, KAKINADA,

A.P. - 533 001.

PH: 0884-2363722

Vol. 7. NOVEMBER & DECEMBER - 2002 (No. 6)

**Published every two months
in Oriya Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity**

Free!

Free!!

Free!!!

Study the Bible in the quiet of your own home.
Enroll yourself in the BASIC BIBLE COURSE in
Oriya language. Complete the Course and obtain
a copy of Oriya Holy Bible absolutely free! Send
your address today to:

**THE DIRECTOR
BIBLE CORRESPONDENCE COURSE
P.O. BOX.NO.80, KAKINADA - 533 001.**

పాత్రికా

VOICE OF TRUTH

VOL. - VII

KAKINADA

NOV.-DEC.

యిశువ్రఖు కాహినీ ఆపణ లిఖితం ప్రతిరూపి
బిశ్వాస కరిబా ఉచిత

(Why you should believe that Jesus Christ
is the son of God)

ఆపణ యది యిశువ్రఖు లిఖితం ప్రతి బోలి బిశ్వాస కరు నాహాతి తాహాహేలె
ఏహి అధాయ ఆపణకు నిమతె లిఖిత హోలాఛి । అనెక ప్రమాణ తథా సాక్షి యిశువ్రఖు
కెబల జణె మన్మషయ బా భాబాదా 10 రు శ్రేష్ఠ బోలి ప్రమాణిత కగె । అన్యపటిరె
షే బాక్యాన్నయా లిఖితం ప్రతి ఎం అనెక కారణ ద్వారా ఆమ్రమానె తాహాకు లిఖితం
ప్రతిరూపి ప్రమాణిత కరిపారిబా ।

8. యిశు ఆదయిరె లిఖితం ఏహిత థలె । ఆది 1:9 రె ఏపరి లేఖాయాఏ
“ఎథుభరారు పరమేశ్వర కహిలె, ఆమ్రమానె ఆపణా ప్రతిమూర్తిరె ఓ ఆపణా
సదృశ్యిరె మన్మషయ నిర్మాణ కరు ।” యోహన 1:1 రె దెఖ్చు యె “ఆదయిరె బాక్య
థలె, బాక్య లిఖితం పంజారె థలె షేహి బాక్య లిఖిత థలె ।” తప్పరె షే కహితి
షేహి బాక్య హీ ఖ్రీష్ట అండతి ।

9. యిశుకు బిషయిరె భవిష్యతబాణా హోలథులా । యిశాఇయ 4:1 అధాయిరె
భాబాదా 1 యిశాఇయ ఖ్రీష్టకు బిషయిరె తథా తాహాకు ఆగమనర ఉభేశ్యయ మధ్య బర్షనా
కరిఅఛుతి । ప్రెరిత 1:9-14 పదమ్మికగె నపుంసక యిశాఇయ 4:1 అధాయ అధయన
కగుథుబా వెలె పీలిపా తాహాకు నికటగె పహార్తిలె బోలి లేఖాయాఏ । తప్పరె పీలిపా
షేహి అధాయ మాఖమరె నపుంసకకు ఖ్రీష్టకు ప్రచార కలె । తద్వారా యిశాఇయ భాబాదా
ఖ్రీష్టకు బిషయిరె భాబాణా 1 ఏహి అధాయిరె లేఖిఅఛుతి బోలి ఆమ్రమానె జాణిపారు ।
ఏహిపరి అనెక ఖ్రీష్టకు సమాప్తి భాబాణా 1 పురాతన నియమిగె ఆమ్రమానె
పఢిపారిబా ।

୩. ଯୀଶୁ କନ୍ୟା ଗର୍ଭରୁ ଜାତ । ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ଜାଗତିକ ପିତା କେହି ନଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ତାଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ସେ ଆପଣା ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଏହି ଜଗତରେ ନମ୍ରଭାବେ ମନୁଷ୍ୟରୁପ ଧାରଣ କଲେ । କନ୍ୟା ଗର୍ଭରୁ ଜାତ ହେବା ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ୱର୍ୟ୍ୟମାୟ ଘଟଣା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯିଶୀଇଯ ୩:୧୪ରେ ଲିଖିତ ଭାବବାଣୀର ସଫଳତା । (ମାଥୁର ୧:୧୮-୨୪, ଯିଶୀ ୩:୧୪)

୪. ଯୀଶୁ ଜଣେ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ ଥିଲେ । ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ସେ ଜଣେ ହିଁ ଶୁଦ୍ଧ ଜୀବନ ବା ପାପରହିତ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରେରତି ପିତରଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଦ ଚିହ୍ନରେ ଗମନ କରିବା ଉଚିତ, “ସେ କୌଣସି ପାପ କଲେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି ଛଳକଥା ନଥିଲା ।” (୧ମ ପିତର ୨:୨୭) ତାହାଙ୍କ ପାପରହିତ ଜୀବନ ସକାରୁ ସେ ପାପୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଢୁୟ ଭୋଗିଥିଲେ ଓ ଜଗତରେ ଆଶାର ଦୀପ ଜଳାଇଥିଲେ । (୧ମ ଯୋହନ ୩:୪) ।

୫. ଯୀଶୁ ଭାବବାଣୀଶୁଦ୍ଧିକ ସଫଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏ ଜଗତରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ । “ମୁଁ ଯେ ବ୍ୟବସା କି ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଲୋପ କରିବାକୁ ଆସିଛି, ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ, ଲୋପ କରିବାକୁ ଆସିନାହିଁ ବରଂ ସଫଳ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି ।” (ମାଥୁର ୪:୧୭)

୬. ଯୀଶୁ ଅନେକ ଆଶ୍ୱର୍ୟକର୍ମ କରିଥିଲେ । ସେ ଗୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସୁଷ୍ଠୁ କଲେ । ସେ ବଧିରମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ, ଗୁଜାମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବା ପାଇଁ, ଖଞ୍ଚମାନଙ୍କୁ ଚାଲିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ । ତଥା ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିଥିଲେ । ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସୁଷ୍ଠୁ କଲେ, ଅନେକ ସଂଖ୍ୟକ ଜନତାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇଥିଲେ ଏବଂ ଜଳ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଥିଲେ । ଲେଖାଯାଏ ଅନେକ ତାହାଙ୍କ ସାଧୁତ ଆଶ୍ୱର୍ୟ କର୍ମଶୁଦ୍ଧିକ ଦେଖି ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।” (ଯୋହନ ୨:୨୩)

୭. ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରିଥିଲେ । ଶିମୋନ ପିତର କହିଲେ, ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଜୀବନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପୁତ୍ର ।” (ମାଥୁର ୧:୧୭)

୮. ଯୀଶୁଙ୍କ, ଶୟତାନ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରିଥିଲା । “ପୁଣି ଭୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନାର କରୁ କରୁ ତୁ ସେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପୁତ୍ର ବୋଲି କହି ଅନେକଙ୍କ ଠାରୁ ଭାବାରିଗଲେ । ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇ କଥା କହିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ।” (କ୍ଲୁକ ୪:୪୧)

୯. ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କଲେ । “ତାହା ହେଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପବିତ୍ର କରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ କ’ଣ ତୁ ମୁଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପୁତ୍ର ଏହା କହିବାକୁ ତୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନିଯା କରୁଅଛୁ ବୋଲି କହୁଅଛ ?” (ଯୋହନ ୧୦:୩୭)

୧୦. ଯୀଶୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଆପଣା ପୁତ୍ରରୁପେ ସ୍ଵୀକାର କଲେ । “ଏ ଆମ୍ବର ପ୍ରିୟପୁତ୍ର

ଏହାଙ୍କ ଠାରେ ଆସୁର ପରମ ସତୋଷ, ଏହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରୀବଣ କର ।” (ମାଥୁର ୧୭:୫)

୧୭. ଯୀଶୁ ମନ୍ତ୍ର୍ୟଠାରୁ ପୁନରୁଥିତ ହେଲେ । “.....କିନ୍ତୁ ଧର୍ମମୟ ଆୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁଆନ ଦ୍ୱାରା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଶକ୍ତି ସହ ନିର୍ବିଷ୍ଟ ହେଲେ ।” (ରୋମୀ ୧:୪)

୧୮. ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । “କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ଯୀଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଚକ୍ରି, ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କରି ଯେପରି ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହୁଅ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଏହି ସବୁ ଲେଖା ଯାଇଅଛି ।” (ଯୋହନ ୨୦:୧୩)

୧୯. ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ । “ପୁଣି ମୁଁ ଯାଇ ତୁମେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ପୁନର୍ବାର ଆସିବି ।” (ଯୋହନ ୧୪:୩)

୨୦. ଯୀଶୁଙ୍କ ଜାଗତିକ ଜାଗତିକ ପୁତ୍ର ରୂପେ ସ୍ବୀକାର କରେ ।

୨୧. ଯୀଶୁ ଆଜି, କାଳି ଓ ସଦା ସର୍ବଦା ଜୀବିତ ଅଚକ୍ରି ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ କାଗଜ ନିଅଣ୍ଟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଉପର ଲିଖିତ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆପଣ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ବୋଲି ମୋର ଆଶା ।

ଆପଣ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ରୂପେ କ’ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି ? ଯଦି କରିଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ବୀକାର କର (ମାଥୁର ୧୦:୩୭) ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସବୁ ପାଳନ କରା । (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮, ମାର୍କ ୧୭, ୧୭, କଲ ୧:୨୭)

- J.C. Chaote

ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ପଣ୍ଡିତଗଣ

(Lessons from the wise men)

ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଜନ୍ମ ଦିବସ ପାଳନ ସମୟରେ ‘ପୂର୍ବଦେଶୀୟ’ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ କାହାଣୀ ଶୁଣିବାକୁ ପାରଥାଉ । ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବାଇବଳରେ ଲିଖିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତିନି ପ୍ରକାର ଉପହାର ଆଣିଥିଲେ ବୋଲି ବାଇବଳ ଲିଖନରୁ ଜାଣିଥାଉ । ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମୁଖ୍ୟ ହୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଆସମାନଙ୍କ ଅନୁସରଣୀୟ । କେବଳ ନନ୍ଦତ୍ର ଗଣକତା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଜ୍ଞାନୀରୂପେ ପରିଗଣିତ ନହୋଇ, ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନୀୟ ପୁତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମହାନ କରିଅଛି । ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଯେପରି ଜ୍ଞାନୀ ଶଳୋମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପରାମା

କରିଥିଲେ, ଆସ ଆସମାନେ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରି ସେମାନେ କିପରି ଓ କାହିଁକି ଜ୍ଞାନୀ ଅଟେ ଜାଣୁ ।

(୧) ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଅନୁକାରୀ ହେଲେ :

ଯେଉଁମାନେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବିଷୟରୁ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରାୟ ହୁଅଛି, ସେମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୁଅଛି ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟର ସାହାୟ୍ୟ ଓ ପ୍ରେରଣା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଆସେ (ୟିରିମିୟ ୧୦:୨୩) । ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଭ୍ରାହମଙ୍କୁ ଆକାଶର ତାରାଗଣ ଗଣନା କରିବାକୁ କହି, ତାହାଙ୍କ ସାହାୟ୍ୟ ଯେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଆସେ ତାହା ସେ ସୂଚାଇ ଥିଲେ । (ଆଦି ୧୪:୪) ଦାଉଦ କହନ୍ତି, “ପର୍ବତଗଣ ଆଡ଼େ ମୁଁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟି କରିବି, କେଉଁଠାରୁ ମୋହର ସାହାୟ୍ୟ ଆସିବ ? ମୋହର ସାହାୟ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଆସେ ।” (ଗୀତ ୧୨୧:୧,୨) ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦୃଷ୍ଟି ହେଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ କଢାଇ ଆଶିଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପଥ ସରଳ ଓ ସଜଖ ହୋଇ ପାରେନା । (୨ କରିଛୀ ୪:୧୭-୧୮)

(୨) ସେମାନେ ଜ୍ଞାନୀରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ :

ମନୁଷ୍ୟର ସନ୍ଧାନର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନୀ ବା ମୁଖ୍ୟ ରୂପେ ପରିଗଣିତ କରେ । ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ଶିକ୍ଷା, ଖ୍ୟାତି, ସମ୍ବନ୍ଧ ଭୋଗ ବିଳାସ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ହୁଅଛି । (ମାଥ୍ୟ ୨:୩୩, ଯିଶାଇୟ ୫୫:୨) ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଯାହା ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରୁଥିଲେ, ତାହା ଆସମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣୀୟର ବିଷୟବସ୍ତୁ ହେଉ । ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଦୂରରେ ନାହାନ୍ତି (ଦ୍ଵିଃବି. ୪:୨୯, ଯିରିମିୟ ୨୯:୧୩, ମାଥ୍ୟ ୨:୨)

(୩) ସନ୍ଧାନର କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ

ଥୋଇନଥୁଲେ :

ହେବୋଦ ରାଜାଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଧାନର କାର୍ଯ୍ୟ ସମର୍ପ ନଥିଲେ । ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଆପେ ନ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ହେବୋଦ ଏକ ନମ୍ବନା ଅଟନ୍ତି ନିଜେ ପରୀକ୍ଷା ନ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟିତ ଧର୍ମ, ଲୋକେ ବିନା ସଦେହରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରି, ଅନୁସରଣ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାର୍ଯ୍ୟ । (୨ ତାମଥ ୨:୧୪, ଗୋମ ୧୪:୧୨) । ଆସମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କ ପିତାମାତା, ସ୍ୱାମୀ କି ସ୍ତ୍ରୀ, କିମ୍ବା ପ୍ରତାରକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯିଶାଇୟ କହନ୍ତି, “ହୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ପାଠ କର..... ” (ଯିଶାଇୟ ୩୪:୧୩) ।

ଏତଦ୍ୱାରା ଆସେମନେ ଉଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷା ଠାରୁ ଆପଣାକୁ ବଞ୍ଚିତ କରି ପାରିବା । (୧ମ ଯୋହନ ୪:୧) ବ୍ୟକ୍ତିଗତଭାବେ ଜିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପଠନ କରି, ଧାନ୍ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୂତନ ନିଯମ ଦ୍ୱାରା ସୁଫଳ ପ୍ରାୟ ହେବେ ।

(୪) ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆଲୋକର ସେମାନେ

ଅନୁସରଣ କଲେ :

ଶିଶୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ କଢ଼ାଇ ନେବା ନିମତ୍ତେ ନକ୍ଷତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଥିଲା । ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ନିମତ୍ତେ ସେମାନେ ଆପଣା ଭାବନା, କଜ୍ଜଳା, ବା ଅନୁଭୂତିର ସାହାଯ୍ୟ ନ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ଆଲୋକର ଅନୁସରଣ କଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୂପ ଆଲୋକର ସ୍ଵାନ କେହି ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଯିତା ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ନକ୍ଷତ୍ର ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଗ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ, ସେ ଆସମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିମତ୍ତେ ପରିତ୍ରାଣର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି । “ଗୌରବମୟ ସୁସମାଚାରର ଆଲୋକ” (୨ୟ କରିଛୀ ୪:୪) ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିମତ୍ତେ ପ୍ରକାଶିତ କରିଅଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରକଟ ଆସମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଥିଲେ । (ଗୀତ ୧୧୯:୧୦୪, ୧୩୦) ପାପରେ ମୃତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟରୂପ ଆଲୋକ ସନ୍ଧାନ କରି, ସେଥିରେ ଗମନ କଲେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ହେବେ । (୧ମ ଯୋହନ ୧:୭)

(୫) ଶିଶୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟରୁ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ :

ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ, ତଥାପି ତାହାଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ପାଇନଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ବିଷୟରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁମ୍ଭବାବେ ଜାଣି, ପୁନଃର୍ବାର ଆପଣା ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଆସମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ପଥହରା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ସେ ଯେଉଁଠାରେ ରହନ୍ତି ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଆସେମାନେ କିପରି ତାହାଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ପାଇ ପାରିବା ? ଜଗତର ଜ୍ଞାନ (୧ମ କରିଛୀ ୧:୨୧), ମତଶାଖାୟ ପରତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ପୁଷ୍ଟକରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ନିମତ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କୁ ବାଇବଳ ନିକଟକୁ ହିଁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପୁରାତନ ନିଯମ ଓ ଦୂତନ ନିଯମର ସେ ମଧ୍ୟ ଅଚନ୍ତି । (ଯୋହନ ୪:୩୯) । ଜିଶୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଗୌରବମୟ ସୁସମାଚାର ସନ୍ଧାନ ପାଇ, ତାହାଙ୍କ ଆଲୋକର ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂୟୁତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇନାହୁଁ ।

(୬) ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କରିବା ଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍ଵରୂପ କୋଲି ସେମାନେ ଦାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି :

ଶିଶୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ପରେ ହେରୋଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବା ନିମତ୍ତେ ହେରୋଦଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହେରୋଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହୁଡ଼ି ନୟିବାକୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ପାଇ ସେମାନେ ସ୍ଵଦେଶକୁ ପ୍ରୟାନ କଲେ । (ମାଥୁର ୨:୧୨) । ଯଦିଓ ହେରୋଦ ଏକ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧିରାଜୀ ଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ ନ କରି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିଥିଲେ । ଆସେମାନେ ତଢୁପ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନ ମାନେ ରାଜାଜ୍ଞା ୦୩ରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମାନିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠର ମଣିଲେ (ପ୍ରେରିତ ୪:୨୯) ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଜ୍ଞାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ମନୁଷ୍ୟର ଆଜ୍ଞା ଅପେକ୍ଷା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀମାନେ ଜ୍ଞାନୀରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୁଅଛି ।

(୩) ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଉପାସନା କରି ଜ୍ଞାନୀ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେଲେ :

ପୂର୍ବଦେଶରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ତାରା ଦେଖୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା । ସେମାନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସନ୍ଧାନ ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କଲେ, ତାହାଙ୍କ ମାତା ମରିଯମଙ୍କୁ ହୁହେଁ । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଅଥବା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାତା ମରିଯମଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ନିମତ୍ତେ ହୃତନ ନିମ୍ନ ଅଧିକାର ଦିଏ ନାହିଁ । ମାଥୁର ୪:୧୦ ପଦରେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ପରୀକ୍ଷକ ଶୟତାନକୁ କହିଲେ, “.....ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଶାମ କରିବ, ପୁଣି କେବଳ ତାହାକର ଉପାସନା କରିବ ।

ଉର୍ବରୁ ଆଗତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପାସନା ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଆମ୍ରିକ ତୃଷ୍ଣା ପରିତୃଷ୍ଟ କରିବ ବୋଲି ସେମାନେ ଜ୍ଞାତ ଥିଲେ । ସଂସାର ଓ ସାଂସାରିକ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ଆସମାନଙ୍କ ଆମ୍ରିକ ତୃଷ୍ଣା ମୋଷ୍ଟାଇବ ନାହିଁ (ମାଥୁର ୪:୪) ଯେଉଁମାନେ ବାଇବଲରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା କରୁ ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଜୀବିତ ଥିଲେ ହେଁ ମୃତ ।

(୮) ଆପଣାର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ବିଷୟ ଅର୍ପଣ କରି ସେମାନେ ଜ୍ଞାନୀରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେଲେ :

ସେମାନେ ରାଜାଧୂରାଜ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆପଣାର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଷୟ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । କୌଣସି ଅନାଦନା କିମ୍ବା ବଳିଯାଇଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଅର୍ପଣ କରିନଥିଲେ । (୨ ଶାମ୍ବାଲ ୨୪:୨୪) ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ପଣ ବାଧବାଧକତାରୁ ହୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ଵଭାବକୁତ ଅର୍ପଣ ଥିଲା । ଏହିପରି ଅର୍ପଣରେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ତୃଷ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ପରି ଆସେମାନେ କି ଜ୍ଞାନୀ ଅଟୁଁ ?

- W. Douglas Harris

ଭୁଲ ନ କରନ୍ତୁ !

(Don't make a mistake)

ସବାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ବିଶ୍ୱ ସୁଷ୍ଠି ହେବା ଦିନ ବଧୁ ମହୁଷ୍ୟ ଭୁଲ କରି ଆସୁଛି । ସେଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଭୁଲର ପରିମାଣ ଗୁରୁତର । ମହୁଷ୍ୟ ଇତିହାସରେ ଏକ ସ୍ଵୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଭୁଲ ହୋଇଥିଲା । ଆହୁମାନଙ୍କ ଆଦିମାତା ହବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଜ୍ୟ ଅମାନ୍ୟ କରି ଶୟତାନର ବଶ ହୋଇଥିଲେ । (ଆଦି ୩:୩)

ପ୍ରଥମ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ସତ୍ତାନ କର୍ମିନ , ଇତିହାସର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ? ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ୧୯ ମ୍ୟୋହନ ୩:୧୨ ପଦରେ ଲେଖାଯାଏ, ପାପାମ୍ୟର ସତ୍ତାନ ଯେ କର୍ମିନ , ତାହା ପରି ହୁଅ ନାହିଁ, ସେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ବଧ କଲା, ଆଉ ସେ ତାହାକୁ କାହିଁକି ବଧ କଲା ? କାରଣ ଏହି ଯେ, ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ପାପମ୍ୟ, ଆଉ ତାହାର ଭାଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମମ୍ୟ ଥିଲା ।”

ବିନାଶ ନିମତ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ସଦୋମ ନଗର ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରି ଲୋଚଙ୍କ ଜ୍ଞାମାତା ମାନେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ସେହି ନଗର ସହିତ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ । ଲୋକଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃତଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟ କରି, ପଛକୁ ଦେଖୁ, ଲବଣ ପ୍ରମାଦ ହୋଇଥିଲେ । (ଆଦି ୧୯:୧୪ ଓ ୨୭ ମ ପଦ) ।

ଶାରିରୀକ ଦୂର୍ବଳତା ଯୋଗୁଁ ଏଣ୍ଣେ ଆପଣା ଜ୍ୟୋଷ୍ଠାଧିକାର ବିକ୍ରମ କରି ଭୁଲ କରିଥିଲେ । (ଆଦି ୨୪:୩୩) । ଫାରୋ ଓ ତାହାଙ୍କ ସୌନ୍ୟ ବିନା ଆହ୍ଵାନରେ ସ୍ଵପ୍ନ ସାଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ଭୁଲ ଯୋଗୁଁ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ ।

ମୋଶାଙ୍କ କୃତ ଭୁଲ ଯୋଗୁଁ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସବାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତରକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବାକୁ କହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରସ୍ତରକୁ ଆୟାତ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ହେଲେ । ମୋଶାଙ୍କ ଭୁଲର ପରିଣାମ ମୁଁ ପ୍ରଚାର କଲା ବେଳେ, ଯେ: “ ପ୍ରଚାରକମାନେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ବିଷୟରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଚିତ୍ତ ହୁଏ । ପରମେଶ୍ୱର ଜଳରେ ସମାଧିରୂପ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିବା ସବୁ ଅନେକ ପ୍ରଚାରକ ଛିଆ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏହିପରି ପ୍ରଚାରକ ମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଚିତ୍ତ ଅଟେ । ”

ଅମାଲୋକୀୟମାନଙ୍କୁ ସମୂର୍ଢ଼ିରୂପେ ବିନାଶ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ରାଜା ଶାଉଳଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ରାଜା ଶାଉଳ ଅମୋଲକୀୟ ରାଜା ଅଜଙ୍କ ଜୀବିତ ରଖି ଘୋର ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ଶାଉଳଙ୍କ ସେହି ଭୁଲ ଯୋଗୁଁ ରକ୍ଷାଏଲ ରାଜ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ହଶ୍ରୁ ବିଛିନ୍ନ

ହୋଇଥିଲା । (୧ମ ଶାମୁଏଲ ୧୪:୨୭,୨୩)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ସ୍ଵର୍ଗ କରିବାର ଭୂଲ ଯୋଗୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ତତ୍କଷଣାତ୍ ଆୟାତ
କରିଥିଲେ ଓ ସେ ସିନ୍ଦୁକ ନିକଟରେ ହିଁ ମତ୍ତୁୟବରଣ କଲେ । (୨ ଶାମୁଏଲ ୩:୩)

ରିହବିଯାମ, ତାହାଙ୍କ ପିତା ଶଳୋମନଙ୍କ ସମୟର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା ଉପେକ୍ଷା
କରି ଭୂଲ କରିଥିଲେ । (୧ମ ରାଜୀ ୧୨:୮) ବୈଥ-ଶେମୀୟ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସିନ୍ଦୁକଙ୍କ ଅନାଇବାରୁ ସେ ସେବିନ ପଞ୍ଚାଶ ହଜାର ଓ ସତ୍ତରି ଜଣକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ବଧ କରିଥିଲେ ।
ବୈଥ-ଶେମୀୟମାନଙ୍କ ଭୂଲଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କ୍ଷମା କରିନଥିଲେ ।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଳଙ୍କ ଚେତନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ରାଜା ଅଗ୍ରିପପା ଭୂଲ କରିଥିଲେ । ସେ
ପାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଜ୍ଞା କଥାରେ ତ ତୁ ସେ ଆସକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ କରିପାର ବୋଲି ମନେ
କରୁଅଛ ?” (ପ୍ରେରିତ ୨୩:୨୮) ପାଉଳଙ୍କ ଚେତନାରେ ସେ ଭୂଷେପ ନ କରି ଅନନ୍ତ
ଜୀବନ ହରାଇଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମାନ୍ୟ ନ କରିବାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଶୋଚନୀୟ
ପ୍ରତିଫଳ ଭୋଗିଥିଲେ । ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ଆପଣା ଭୂଲ ସୁଧାରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ସୁସଂଜିତ ପାରଦୀଶରେ ଅନନ୍ତକାଳ ବାସ କରିବେ ବୋଲି ମୁଁ ଆଶା କରେ ।

- John Hassris

ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାର ଭାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ପକାଅ (Cast all your care on the Lord)

“ତୁସମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାର ଭାର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ପକାଅ । କାରଣ ସେ
ତୁସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ।” (୧ମ ପିତର ୪:୩) ଆସମାନଙ୍କ ଭାର ଏତେ ଗୁରୁତର
ସେ, ଲକ୍ଷ୍ୟକରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଆସେ କୁନ୍ତ ହେଉଅଛୁ । ଆସମାନଙ୍କ ଭାର ବହନ
କରିବାର ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ ହସ୍ତ ଆସମାନଙ୍କୁ ଉପଶମ ପ୍ରଦାନ କରେ । ଆସମାନଙ୍କ ଜୀବନର
ଭାର ଯେତେବେଳେ ଅସହ୍ୟ ହୋଇଇଠି । ଆସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଭାର ବହନକାରୀ
ହସ୍ତ ଅଛି ବୋଲି ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ । ଆସମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଆସମାନଙ୍କ
ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟର ସମସ୍ତ ଭାର ବହନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣମାନଙ୍କ ଭାର
ଆପଣ ଜଣେ ବହନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହସ୍ତ
ଆସମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ଲୋଇ ରଖିଅଛନ୍ତି । ସେ ଆସମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା

ନିମତ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ କରିଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟ, କଷ, କୋଶ, ଯାତନା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ନିମତ୍ତେ କୁଣ୍ଡାବୋଧ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । “ହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବି । ମୋହର ଜୁଆଳି ଆପଣା ଆପଣା ଉପରେ ଘେନ, ପୁଣି ମୋ’ ନିକଟକୁ ଶଖ, କାରଣ ମୁଁ ମହୁଶାଳ ଓ ନମ୍ରତିର, ଆଉ ତୁମେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆମ୍ବାରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇ, ଯେଣୁ ମୋହର ଜୁଆଳି ସହଜ ଓ ମୋହର ଭାର ଉଶ୍ଵାସ ।” (ମାଥ୍ୟ ୧୧:୨୮-୩୦)

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିତ୍ତାର ଭାର ସହିତ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଆହ୍ଵାନ ଜଣାନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ଚିତ୍ତାର ଭାର ବଦଳେ ସେ ବିଶ୍ରାମ ଦେବାକୁ ଆଶ୍ଵାସନା ଦିଅନ୍ତି । ଶଯ୍ତାନର ଅନୁଚରମାନଙ୍କ ଭାର ଅପେକ୍ଷା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ଅନୁଚରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥୋରଥିବା ଭାର ଉଶ୍ଵାସ । ଲଜ୍ଜା, ଅନୁତାପ, ଦୂର୍ମାତ୍ରିରେ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଶାରୀରିକ ଓ ଆମ୍ରିକ ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟ ସର୍ତ୍ତତ ହୋଇ ରହିଅଛି । ଜ୍ଞାନୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଆପଣା ଆପଣା ଚିତ୍ତାର ଭାର ଆପେ ବହନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ତାହା ମୂର୍ଖତା ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସେ ଜାଣେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଆପଣା ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ଜଣାନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଆପଣା ଉତ୍ସାହୀୟ ଆୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରନ୍ତି ।

ଆୟମାନଙ୍କ ଚିତ୍ତାର ଭାର କେହି ଜଣେ ବହନକାରୀଥିଲେ, ଆୟମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଆନନ୍ଦମଧ୍ୟ ଓ ସହଜ ହୋଇଉଠେ । ଆପଣ ଯଦି ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ଚିତ୍ତାର ଭାର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇ ନାହିଁନ୍ତି, ଏବେ ହିଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି, ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର । ସେ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ ଭାର ବହନ କରିବେ । ଯେଉଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵର ଆୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିତ୍ତାର ଭାର ବହନ କରିବା ନିମତ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଚିତ୍ତାର ଭାର ଥୋଇ, ଆନନ୍ଦ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦାୟକ ଜୀବନଯାପନ କର ।

- David Macy

ଦର୍ପଣ

(Mirror)

ଦର୍ପଣ, ଜଗତର ସରୋକୁଷ ସଙ୍ଗେଟ ବସ୍ତୁ । ଏହା କେବେ ବି ମିଥ୍ୟା କହିପାରେ ନାହିଁ । ଦର୍ପଣ ସମ୍ମଳନରେ ଥିବା ବିଷୟର ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଦେଖାଇବା ହିଁ ଏହାର ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ । ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଛବି ବେଳେ ବେଳେ ଅସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ :- ସକାଳୁ ଖଟରୁ ଉଠିବା ପରେ ଦର୍ପଣରେ ଆସମାନଙ୍କ ଛବି କର୍ଦ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ସମ୍ମଳନରେ ଥିବା ବିଷୟର ଅବିକଳ ଛବି ଦର୍ପଣ ଆସମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାଏ । “କାରଣ ଯଦି କେହି ବାକ୍ୟର କର୍ମକାରୀ ନ ହୋଇ ଶ୍ରୋତା ମାତ୍ର ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଦର୍ପଣରେ ଆପଣା ସ୍ଵାଭାବିକ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ମନୁଷ୍ୟର ତୁଳ୍ୟ । ଯେଣୁ ସେ ଆପଣାକୁ ଦେଖୁଲା ଉବାରେ ଚାଲିଯାଇ ସେକି ପ୍ରକାର ଲୋକ, ତାହା ସେହିକ୍ଷଣି ଭୁଲିଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେ ସିନ୍ଧ, ସ୍ଵାଧୀନତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ନାରିକଣ କରି ସେଥୁରେ ନିବିଷ୍ଟ ଥାଏ, ପୁଣି ବିସ୍ମୟରଣକାରୀ ଶ୍ରୋତା ମାତ୍ର ନ ହୋଇ ବରଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ ସେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧନ୍ୟ ।” (ଯାକୁବ ୧:୨୩-୨୪)

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦର୍ପଣ ସଦୃଶ୍ୟ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପଠନ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଦେଖିପାରେ । ବାକ୍ୟରେ ଲିଖିତ ବିଷୟ ଓ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ତୁଳନା କଲେ ଆସମାନଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ପୁରୁଷର ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଦେଖିପାରିବା । ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଏକ ଉଭୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନରୂପେ ଥାଏ, ତେବେ ଆପଣ ବିଶ୍ଵଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ପାପୀରୂପେ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରେ, ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୂପ ଦର୍ପଣ ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି କହେ :-

- ଆପଣ ଉପେକ୍ଷା କରି ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ୟା ଦୂର ହେବ ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ଆପଣ ଉପେକ୍ଷା କଲେ ନିତ୍ୟ ଅଗ୍ନିକୁଞ୍ଜରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବେ ।

- ସ୍ଵର୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରନ୍ତି । ଆପଣା ମନଙ୍କୁ ଭୁଲାଇବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଶିବାରେ କିଛି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।

- ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ । ସ୍ଵାଧୀନତା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦର୍ପଣ ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ କହୁଅଛି । ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କଲେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ।

ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଆପଣଙ୍କୁ କ'ଣ କହେ ?

- John Webster

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ମରଣ ଭୋଗିବା

(How to die in the Lord)

ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ରହି, ମୁତ୍ତ୍ୟ ଭୋଗନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନନ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଥାଏଛି । “.....ଯେଉଁମାନେ ଏଣିକି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଥାଇ ମରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ, ହଁ, ଆୟା କହୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଶ୍ରମରୁ ବିଶ୍ଵାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୧୪:୧୩) ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର ନିମନ୍ତେ ପାଉଲଙ୍କୁ ମୁତ୍ତ୍ୟଦଶ୍ଵର ଭୟ ଥିବା ସମସ୍ତରେ ସେ କହିଥିଲେ, “କାରଣ ମୋ’ ପକ୍ଷରେ ଜୀବନଧାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପୁଣି ମୁତ୍ତ୍ୟଭୋଗ ଲାଭଜନକମୁଁ ହୁଇଛି ବିଷୟ ଘେନି ମହା ସମସ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଥାଏ, ଜହାଳୋକରୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ମୋହର ଜାହା, କାରଣ ତାହା ଅତୀବ ଶ୍ରେୟଦ୍ୱରା, ମାତ୍ର ଶରୀରରେ ରହିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ ।” (ପିଲିପ ୧:୨୧-୨୩) ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ । (ତିତେ ୧:୨) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ସତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ଅନନ୍ତ କାଳ ବାସ କରିବା ଠାରୁ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । (ରୋମୀୟ ୧୫:୧୩) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆୟମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହି ଅଶ୍ଵମୟ ଜୀବନର ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ମିଳନର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଅଛୁ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ରହି ମରଣ ଭୋଗିବାର ଅର୍ଥ :-

୧. ସବୁବେଳେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରେମ କରିବା । (ଯୋହନ ୮:୩୭)
୨. ସୁସମାଚାରର ଆଞ୍ଚାବହ ହେବା । (ରୋମୀୟ ୨:୧୭-୧୮)
୩. ବାପ୍ତିସ୍ତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧାରଣ କରିବା (ଗାଲାଟୀ ୩:୨୭)
୪. ବିଶ୍ଵାସଭାବେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା । (ମାଥୁର ୧୦:୨୯)
୫. ବିଶ୍ଵାସ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା । (ଏବ୍ରୀ ୩:୧୩)
୬. ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପବିତ୍ର ହୃଦୟ । (ଗୀତ ୧୧:୧୩୦)
୭. ପାପକୁ ଆପଣାକୁ ଦୂରରେ ରଖିବା । (ରୋମୀୟ ୨:୨୧)

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅସଂଖ୍ୟ ସାଧୁମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନର ଆକାଶା ଆୟମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ ଜୀବନଯାପନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ମୋଶା, ଏଲିୟ, ଯିରିମିୟ, ପିତର, ପାଉଲ, ପ୍ରିଯାନ ଏବଂ ହାନ୍ତା, ପ୍ରିସିଲା, ଲୁଯିଙ୍କ ସହିତ୍ୟ ସାଧୁ, ସ୍ବାଧୀମାନଙ୍କ ସହଭାଗିତା ଆଶା କରୁଥିବା ଆୟମାନେ ଏହି ଜାଗତିକ ବିଷୟରେ ଆସନ୍ତ ନହୋଇ ଉର୍ଧ୍ଵ ବିଷୟରେ ଆସନ୍ତ ହେଉ ।

ବିଚାର ଦିନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଶ୍ତିତ ହେବା ଭୟକର ବିଷୟ । ଆସ ଆୟମାନେ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରି, ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତାରେ ରହି ଏହି ଜାଗଡ଼ିକ ମଳିନତାରୁ ଆପଣାକୁ ବଞ୍ଚିତ ରଖୁ ।

“ହେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆସ, ମୋ’ ହୃଦୟରେ ବାସ କର ।”

- Johnny Ramsey

ଉପାସନାରେ କରତାଳି ବାକ୍ୟଗତ କି ? (Is handclapping in the church scriptural ?)

ଅନେକ ମଣ୍ଡଳୀ ଉପାସନାରେ କରତାଳିର ଶର ଶୁଣାଯାଏ ? ପ୍ରଚାରକଙ୍କ ବଢ଼ିତାକୁ କରତାଳି ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ସମ୍ମତି ଜଣାଇଥାଏ । ପ୍ରଚାରକଙ୍କ ବଢ଼ିତାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନେକ କରତାଳି କରନ୍ତି । ଏତଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଆପଣା ସମ୍ମତି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉପାସନାରେ କରତାଳି ବିଷୟରେ ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ । “ବାକ୍ୟ ଯାହା କହେ ତାହା କହିବା ଓ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ମୌନ ରହେ ଆସେମାନେ ମୌନ ରହିବା” ପ୍ରଶାଳୀ ଦ୍ୱାରା ଉପାସନାରେ କରତାଳିର ଉପଯୁକ୍ତ କି ନାହିଁ ଜାଣି ପାରିବା । ଅପର ପକ୍ଷରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା କରିନାହାନ୍ତି ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ବିନା ଅଧିକାର ପ୍ରାୟ କରୁଥିଲୁ ବୋଲି ତୁଣ୍ଡିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଉପାସନାରେ ଆସମାନେ କିପରି ସମ୍ମତି ଜଣାଇବା ? ଏହାର ଉରର ଆସେମାନେ ୧ମ କରନ୍ତି ୧୪:୧୭ ପଦରେ ପଢ଼ିପାରୁ । ଯାହା କହେ, “ନତ୍ରବା ତୁମେ ଯଦି ଆୟାଦାରା ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ, ତେବେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ କଥା ନ ବୁଝିବାରୁ କିପରି ତୁମ୍ଭ ଧନ୍ୟବାଦରେ “ଆମେନ୍” କହିବ ? ପାଉଳଙ୍କ ମତରେ ଆସେମାନେ “ଆମେନ୍” କହି ଆସମାନଙ୍କ ସମ୍ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଉଁ । ଯଦିଓ ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଆଶ୍ରୟକ୍ରିୟା ସାଧନର ଦାନ ବିଷୟରେ ଲିଖିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହି ବାକ୍ୟରୁ ଆସେମାନେ କିପରି ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରୁ ଜାଣିପାରୁ ।

ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର “ସମ୍ମତି ପ୍ରକଟ” କର ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାଏ, ଆସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଜଣାନ୍ତୁଯାଏ । ଆସମାନଙ୍କ ସମ୍ମତି ପ୍ରକଟ କରି ପାରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର “ସମ୍ମତି ମୁକଟ” ଲମ୍ବନାଳି ଆଜ୍ଞା ନ ଦେଇ “ଆମେନ୍” କହି ସମ୍ମତ ପ୍ରକଟ କର ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ହି ସୂତ୍ର, ଥାବି ୩:୧୪ ପଦଦ୍ଵାରା ସଂଭାବେ ତୁଣ୍ଡିପାରୁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର “ତୁମେ ଗୋଟାର କାଷ୍ଟରେ ଏକ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କର” ବୋଲି

ନୋହଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିବାରୁ, ସେହି କାଷ୍ଟ ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ତାହଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇନଥିଲା ବୋଲି ଜାଣିପାରୁ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ତୁତନ ନିୟମରେ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର “ଆମେନ୍” କହି ଆପଣା ସନ୍ଧତି ପ୍ରକଟ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାବରେ ଆୟୋମାନେ “ସନ୍ଧତି ପ୍ରକଟ” କରିବା ସନ୍ଧତି ପ୍ରକଟ ବିବୁଦ୍ଧତରଣ କରିବା ସମାନ । ପରମେଶ୍ୱର, “ଆମେନ୍” କହି ଆପଣା ସନ୍ଧତି ପ୍ରକଟ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିବାରୁ, “କରତାଳି ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ସନ୍ଧତି ପ୍ରକଟ ନ କର” ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦେବା ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନାବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ କଲସୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, “ଆଉ, ବାକ୍ୟ କି କର୍ମରେ ତୁୟୋମାନେ ଯାହା କିଛି କର, ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ କରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତା ଉତ୍ସରଙ୍ଗୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ।” (କଲସୀ ୩: ୧୭) । ତାହାଙ୍କ ନାମ ଦ୍ୱାରା କରିବାର ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକାର ଦ୍ୱାରା କରିବା । ଅତ୍ୟବ, ଆୟୋମାନେ ଯାହା କିଛି ଉପାସନାରେ କରୁ, ସମସ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧ୍ୟକାର ପ୍ରାୟ ହୋଇ କରୁ । ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ଉପାସନାରେ କରତାଳି କରିବା ନିମତ୍ତେ ଆୟୋମାନଙ୍କୁ କି ଅଧ୍ୟକାର ଦର ହୋଇଅଛି ? ତୁତନ ନିୟମରେ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ଲିଖୁତ ହୋଇନାହିଁ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟ ଆଲୋଚନା କରି ଦେଖନ୍ତୁ :-

- ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ଲୋକଙ୍କ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୁସଜ୍ଜିତ କରେ ।
- ତୁତନ ନିୟମରେ ଉପାସନାରେ କରତାଳି ବିଷୟରେ ଲିଖୁତ ହୋଇନାହିଁ ।
- ତେଣୁ କରି ଶାସ୍ତ୍ରାନ୍ତ୍ୟାୟୀ ଉପାସନାରେ କରତାଳି ଉତ୍ସମ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁହେଁ ।
- (୧) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ସୀମା ଅତିକ୍ରମ ନ କରିବାକୁ ଆୟୋମାନେ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଅଛୁ ।
- ଉପାସନାରେ କରତାଳି ବିଷୟରେ ତୁତନ ନିୟମରେ ଲିଖୁତ ହୋଇନାହିଁ ।
- ଅତ୍ୟବ ଉପାସନାରେ କରତାଳି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରିବା ସମାନ ।
- (୩) “ବିଶ୍ୱାସ, ଶ୍ରବଣରୁ ଜାତ ହୃଦୟ ଓ ଶ୍ରବଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ହୃଦୟ ।” (ରୋମୀୟ ୧୦: ୧୭) । “.....ଆଉ ଯାହା କିଛି ବିଶ୍ୱାସରୁ ଜାତ ହୃଦୟ ନାହିଁ, ତାହା ପାପ ।” (ରୋମୀୟ ୧୩: ୨୩)
- ଉପାସନାରେ କରତାଳି ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟରେ ଲିଖୁତ ହୋଇନାହିଁ ।
- ଅତ୍ୟବ କରତାଳି ବିଶ୍ୱାସର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନଥିବାରୁ, ଏହା ପାପ ଅଟେ ।
- (୪) ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରାଆୟୋମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତା ନିମତ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ । (୨ ପିତର ୧: ୩)
- ଉପାସନାରେ କରତାଳି ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟରେ ଲିଖୁତ ହୋଇନାହିଁ ।
- ଅତ୍ୟବ, କରତାଳି ଆୟୋମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଧର୍ମ ପରାୟଣତା ନିମତ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ।

ବିଷୟ ହୁହେଁ ।

କରତାଳି ବିଷୟରେ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଲିଖୁତ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନେକ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିଚାର କରିଥାଏ । (ଗୀତ ୪୭:୧) କିନ୍ତୁ ତାହା ଆଜି ହୃତନ ନିୟମ ସମୟରେ ଆସମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣା ନାହିଁ । ପୁରାତନ ନିୟମ ଜଣ୍ଠାଏଲୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିମତ୍ତେ ଦର ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଏକ ହୃତନ ଓ ଉତ୍ତରଶତ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାନାକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । (କଲସୀ ୨:୪, ଏକୁ ୩:୧୨, ଫ:୨-୧୩) ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଧୂପ ଦେବା କିମ୍ବା ପଶୁବଳି ଦେବା ପ୍ରଥା ଯେପରି ହୃତନ ନିୟମରେ ପ୍ରବେଶିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ପୁରାତନ ନିୟମର କରତାଳିର ପ୍ରଥା ହୃତନ ନିୟମରେ ପ୍ରବେଶିତ କରାଯାଇନାହିଁ । ଆସେମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଅଧିନୟତ୍ବ ନୋହୁଁ । ପୁରାତନ ନିୟମର ଧୂପ ଜଳାଇବା, ପଶୁବଳି ଦେବା ଇତ୍ୟାଦି ଯେପରି ପୋଛି ହୋଇଥାଏ, କରତାଳିର ପ୍ରଥା ପୋଛି ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

କରତାଳି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ତିକ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵଭାବକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି କେତେକ ମତ । ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଵଭାବ ମଣିଲୀ ଉପାସନାରେ ଯୋଗ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବିଭାଜନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଆସେମାନେ ଆସମାନଙ୍କ ସ୍ଵଭାବ ପ୍ରଥାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା ନ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲଜ୍ଜାନୂଯାୟୀ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଁ । ଉପାସନା ପଢ଼ିରେ ସ୍ଵଭାବର କର୍ମ ଯୋଗ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରିଥାଉ ।

ହୃତନ ନିୟମରେ ଯେଉଁ ଉପାସନାର ପ୍ରଶାସୀ ପ୍ରକଟ କରାଯାଇଥାଏ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରୁ । କରତାଳି, ଉପାସନାର ଏକ ଭାଗରୂପେ ହୃତନ ନିୟମରେ ଲିଖୁତ ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ କରି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତୋଷ୍ୟମୁକ୍ତ ହେବା ନିମତ୍ତେ, ଆସେମାନେ ଉପାସନାରେ କରତାଳି ଯୋଗ ନ କରୁ । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଯେପରି ଆସେମାନେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ସନ୍ନାନ ସହ ପାଲନ କରୁ, ଏହା ପରମେଶ୍ୱର ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ଯୋଗ ଓ ବିଯୋଗ କରି ତାହାଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ନ ହେଉ । “ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭାବବାଣୀସବୁ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ମୁଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହୁଛି, କେହି ଯଦି ଏହିସବୁ ସଙ୍ଗରେ କିଛି ଯୋଗ କରେ, ତେବେ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖୁତ କ୍ଷେତ୍ର ଲଜ୍ଜାଗୁଡ଼ିକ ଲିଖିର ତାହା ପ୍ରତି ଘଟାଇବେ । ପୁଣି କେହି ଯଦି ଭାବବାଣୀ ପୁସ୍ତକର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଲୋପ କରେ, ତେବେ ଲିଖିର ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖୁତ ଜୀବନବୁଦ୍ଧି ଓ ପବିତ୍ର ନଗରରେ ତାହାର ଅଂଶ ଲୋପ କରିବେ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୮, ୧୯) । ଲିଖିର ବାକ୍ୟରେ ଯୋଗ ବା ବିଯୋଗର ମୂଲ୍ୟ କେତେ ଆଲୋଚନା କରି ଦେଖନ୍ତୁ !

- TFW

ବିଚାରଦିନ

ଆଗମୀ ବିଚାରଦିନ ବିଷୟରେ ଅନେକେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ମହାବନ୍ୟା ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ଷା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆଉ କିଛି ମାର୍ଗ ନଥିଲା । ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣାରେ କିମ୍ବା ବନ୍ୟାରେ ସମ୍ବ୍ର ଜୀବରାଶି ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ବୋଲି କହନା କରୁନଥିଲେ । ମହାବନ୍ୟା ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଚାରକ ନୋହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତର୍କ ପାଇଥିଲେ ସୁବ୍ରା, ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସେମାନେ ଭୁଷେପ କରିନଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସତା ଯୋଗୁ ସେମାନେ ମହାବନ୍ୟାରେ କୁଡ଼ି ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ ।

ବାଇବଳ କହେ, “କାରଣ ଭଲ ହେଉ ବା ମନ୍ଦ ହେଉ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଶରୀର ଦ୍ୱାରା କୁଟ କର୍ମାନ୍ତ୍ରସାରେ ଫଳ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଚାରାସନ ଛାମୁରେ ଆୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ହେବ ।” (୨ୟ କରିଛି ୪:୧୦) । ୧ମ ତାମଥ ୨:୪ ଓ ୨ ପିତର ଗ:୯ ପଦରୁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଜାହା କରନ୍ତି ବୋଲି ପଡ଼ିପାରୁ । ଏ ଜଗତରେ ଜନ୍ମିବା ପ୍ରତ୍ୟେକେ ମୁହଁୟ ଭୋଗି ତାହାଙ୍କ ବିଚାର ସିଂହାସନ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧରେ ଉଭା ହେବେ । (ଯୋହନ୍ ୪:୨୮, ୨୯; ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୦, ୩୧ ଓ ଏବ୍ରୀ ୯:୨୭, ୨୮) ବିଚାର ଓ ବିବାରକର୍ତ୍ତା ବିଷୟରେ ବାଇଲରେ ସାତଶହ ଥର ଲେଖାଯାଇଅଛି । ଏତଦ୍ୱାରା ଏହାର ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ବିଚାରଦିନ ବିଷୟକ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉଭର ଆୟେମାନେ ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ବିଶ୍ୱେଷଣ କରିବା :-

ବିଚାରଦିନ କେବେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ?

ବିଚାରଦିନ ବିଷୟରେ ଜତିହାସର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦାବୀ କରି ଆସିଥିଛି । କିନ୍ତୁ ବାକ୍ୟ କହେ, ବିଚାର ଦିନ ବିଷୟରେ ସ୍ଵର୍ଗସ ଦୂତଗଣ କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆୟେ ଜ୍ଞାତ ନୁହଁଛି । (ମାର୍କ ୧୩:୩୨-୩୩) ସେ ଏକ “ଚୋର ପରି ଉପସ୍ଥିତ” ହେବେ । (୨ୟ ପିତର ଗ:୧୦) । ଆପଣଙ୍କ ଘରକୁ ଚୋର ଚୋରି କରିବ ବୋଲି ସତର୍କ କରେ ନାହିଁ । ଆପଣ ନିଃଶ୍ଵର ଥବା ସମୟରେ ଚୋର ଚୋରି କରିବ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ବିଚାର ଦିନ ବିଷୟରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ନୁହଁଛି ।

ବିଚାରଦିନରେ କ’ଣ ଘଟିବ ?

ଯେତେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ, ମୃତମାନେ ଉତ୍ତିତ ହେବେ ଏବଂ ଜୀବିତ ମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତି ହେବେ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଏଥରେ ତମକୁତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସମାଧୁସ୍ତ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସରକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜୀବନର ପୁନଃବୁଝାନ ନିମନ୍ତେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅସରକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଶର ପୁନଃବୁଝାନ ନିମନ୍ତେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବେ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ।” (ଯୋହନ୍ ୪:୨୮, ୨୯)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଲେଖନ୍ତି, “ହେ, ଭାଇମାନେ ମୁଁ ଏହା କହୁଅଛି, ରତ୍ନମାଂସ ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଅଧୁକାର କରିପାରେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କ୍ଷୟ ଅକ୍ଷୟତାକୁ ଅଧୁକାର କରେ ନାହିଁ । ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଗୁଡ଼ କଥା କହୁଅଛି, ଆମ୍ବେମାନେ ସମସ୍ତେ ମହାନିଦ୍ରାପ୍ରାୟ ହେବା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏକ ମୁହଁର୍ବର୍ଷରେ, ଚନ୍ଦ୍ର ପଳକରେ, ଶେଷ ତୁରୀଧୀନୀରେ ଆମ୍ବେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହେବା, କାରଣ ତୁରୀ ବାଜିବ, ଆଉ ମୁତମାନେ ଅକ୍ଷୟ ହୋଇ ଉତ୍ଥିତ ହେବେ, ପୁଣି ଆମ୍ବେନେ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହେବା । କାରଣ ଏହି କ୍ଷୟ ଶରୀରକୁ ଅକ୍ଷୟତାରୂପକ ବସ୍ତ ପରିଧାନ କରିବାକୁ ହେବ, ଆଉ ଏହି ମର୍ଯ୍ୟ ଶରୀରକୁ ଅମରତାରୂପ ବସ୍ତ ପରିଧାନ କରିବାକୁ ହେବ ।” (୧ମ କରିଛୀ ୧୪:୫୦-୫୩) ।

ଦୂତୀୟ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବିଚାରିତ ହେବେ, “ଅତେବ, ଆୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣଙ୍କୁ ଜିଶୁରଙ୍କ ଛାମୁରେ ନିଜ ନିଜର ହିସାବ ଦେବାକୁ ହେବ ।” (ରୋମୀୟ ୧୪:୧୨) । ଆମ୍ବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରିତ ହେବା । (ରୋମ ୧୪:୧୨, ରୋମୀୟ ୨:୧୭) । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଚାରରେ ପକ୍ଷପାତ ନାହିଁ । (ରୋମୀୟ ୨:୫-୧୧, କଲସୀଣ: ୨୫, ପ୍ରେରିତ ୧୦:୩୪-୩୫) ।

ଆମ୍ବେମାନେ ବିଚାରଦିନ ନିମତ୍ତେ କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛୁ ?

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଜ୍ଞା ଆମ୍ବେମାନେ ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ (ମାଥ୍ର ୭:୧୩, ୧୪, ୨୧-୨୭, ଯୋହନ ୪:୩, ଏବ୍ରୀ ୫:୮, ୯) । ଯୀଶ୍ଵରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜିଶୁରଙ୍କ ସତାନ ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ କରି (ଏବ୍ରୀ ୧୧:୭, ଯୋହନ ୮:୨୪, ଆପଣା ଆପଣା ପାପକୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୦), ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୩୦ରେ ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରି (ରୋମୀୟ ୧୦:୯, ୧୦) ପାପକମା ନିମତ୍ତେ ବାସ୍ତିଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ (ପ୍ରେରିତ ୨୨:୧୭ ଓ ଗାଲାଟୀ ୩:୨୬, ୨୭) ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନ ହେବା ପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାରେ ଆଗେଇ ଯିବା । ଆମ୍ବା ଓ ସତ୍ୟତାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା (ଯୋହନ ୪:୨୪), ବାକ୍ୟ ଧାନ କରିବା (୧ମ ପିତର ୨:୨, ୨ ତୀମଥ୍ ୨:୧୪) ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା (ଯାକୁବ ୪:୧୭, ପିଲିପ ୪:୭,୭), ପବିତ୍ର ଜୀବନ୍ୟାପନ କରିବା (ରୋମୀୟ ୧୨:୧, ୨, ତିତସ ୨:୧୧, ୧୨, ୧ମ ଯୋହନ ୨:୧୪-୧୭), ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା (ପ୍ରେରିତ ୮:୧-୪, ୨ ତୀମଥ୍ ୨:୨) ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବେମାନେ ଆମ୍ବିକ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇପାରିବା । ଏହିପରିଭାବେ ଆମ୍ବେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ନିମତ୍ତେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଉଁ ।

ଆସ ଆମ୍ବେମାନେ ଆଗମୀ ବିଚାରଦିନ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ନିମତ୍ତେ ସତର୍କ କରୁ । ଆମୀ ଶଲୋମନ କହନ୍ତି, “ତୁମେ କାଳିର ବିଶ୍ୱାସରେ ଦର୍ପ କଥା କୁହ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଏକ ଦିନ କ’ଣ ଉପାଦନ, ତାହା ତୁମଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ।” (ହିତ ୨୭:୧)

ଆପଣ କି ବିଚାର ଦିନ ନିମତ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ?

THE TWO BUILDERS

Matthew 7 : 24-27

INTRODUCTION :

1. When one begins to build a house, the first thing is to dig down to build on a solid foundation.
2. How much the more should we do this in connection with our spiritual building.
3. Jesus illustrates this in the story of the two builders.

DISCUSSION :

1. The wise man.
2. Obeyed the Lord.
3. A wise man.
4. Built upon a rock.
5. Wind, rain, etc., could not move it.

II. THE FOOLISH MAN.

1. Heard the truth.
2. Didn't obey the Lord.
3. A foolish man.
4. Built upon the sand.
5. His house fell.

III COMPARE THE TWO MEN.

1. Both heard the word of God.
2. One obeyed and the other didn't.
3. One was wise and one foolish.
4. Both built but one on a rock and the other on the sand.
5. One house stood and the other fell.

CONCLUSION :

1. What are you building upon ?
2. Should dig down below everything else and build upon Christ, the sure foundation. (1 Corinthians 3 : 11).
3. Only those on Christ (by doing his will) will be able to stand in the last day.

From:

SATYA VANI
P.O. BOX 80,
KAKINADA - 533 001

Printed Book Only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)